

Милан Денлева

ВЕЛИКИ САМ И УМОРАН

Брежуљак нас вуче у свој нагиб!

*Надмени смо јер бог је танак.
Сиромашак је, замењује стране и смер
светла. Пуни нас, осетљиве,
и отклања љубазним осмехом. Низак.
Громовит. Женски. С мирисом шуге,
глади, миловања. О боже, како је танак.*

*Има га, утамањивача, с децом на леђима.
Још ћу их носити, о коледама, у љуљашци, до
последњег даха. И још ћу их хтети, човечуљке.
Хоћу. Јер сам велики и уморан.*

Хоћу.

*Јер сам велики.
Јер сам уморан.*